

יומנו של ראש המועצה

ביום שלישי פגישה עם כל יושבי ראש הצח". אני משוחח עם יושבי ראש יישובי משגב ויושבי ראש צוותי הצח"י יותר מאי פעם.

לקראת כניסת החג, בעזרת עובדי המועצה, מתנדבים רבים וחברי הצח"י הצלחנו לחלק שי צנוע לתושבי משגב

מרכז השלטון המקומי מגבש מסמך מדיניות "אסטרטגיית היציאה". לפי הטיטוטות שהגיעו אליי, החל ממוצ"ש מדובר ביציאה מדורגת במהלך חודש שלם עם השארת מגבלות משמעותיות גם לאחר מכן.

מפתיעה המהירות שבה התרגלנו לתקשורת תחת מגבלות. ביום ראשון "נפגשתי" עם ראשי מועצות אזוריות, עם מזכירי כל יישובי משגב, ועם הנהלת המרכז הקהילתי

ביום שני עם ראשי רשויות אשכול בית הכרם, עם מנהלי המחוז של רשות מקרקעי ישראל, רשות הטבע והגנים, משרד החקלאות ופיתוח הכפר, ופיקוד העורף. גם קיימנו ישיבה של הוועדה לפיתוח עסקי של המליאה ושל הנהלת החכל' והנהלת פארק משגב (תרדיון).

יומנו של ראש המועצה

עוצמת ה"נרטיב" חוצה דורות, חוצה תרבויות, וחודר למקום עמוק בתוכנו.

ארבע מאות ושלושים שנה היו בני ישראל במצרים ועוד ארבעים שנה במדבר.

אנחנו חוגגים את הפסח כל שנה בירח המלא הראשון לאחר יום ה"שוויון" (אקווינוקס) האביבי. מנקים את הבית ומבערים את החמץ, עורכים סדר ואוכלים "לחם עוני" כדי לזכור ולהזכיר את ה"נרטיב". שנזכה כולנו ל"חרות" ממה ש"משעבד" אותנו.

בשבת קראנו על המפגש האינטימי ביותר בין משה רבינו לבין הקב"ה בהר סיני ואת "חזון העצמות היבשות". אלו ימי "ספירת העומר". לכל שבוע משבעת השבועות בין פסח לשבועות יש תכונה - "ספירה", וכן לכל יום בתוך השבוע. היום "תפארת שבחסד".

מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, ופסחא מגיד ורמדאן כרים לאחינו ולשכנינו.

**שלכם,
דני עברי**

החל מיום רביעי התכנסתי ב"בידוד" משפחתי בדיוק (כמעט בדיוק) לפי כל הערות ה"סגר".

אווירת החג תחת האילוצים היתה מאתגרת. הסתכלתי ב"זום" על אמי ועל שולחן הסדר שהיא ערכה לעצמה לבד, אחרי שהיא לא יצאה חודש מהדירה הקטנה שלה בחיפה, ועל כל הנכדים שלי והאחיינים והמשפחות הצעירות עם כל הילדים הקטנים. כולם "מוגבלים" ועושים "סדר" לחוד ולא ביחד.

בערב החג שוחחתי עם ידידים וקרובי משפחה בכל מיני מקומות כולל העיר ניו-יורק (העיר שבה נולדתי). אני באמת ובתמים חושב שאנחנו, תושבי משגב, חיים ב"גן עדן".

לכל חלק במסורתנו וכן במסורות שכנינו הנוצרים והמוסלמים יש משמעות "פנימית". הכוונה גם למשמעות פנים קהילתית / שבטית / משפחתית וגם, וביתר שאת, משמעות פנים אישית ואפילו פנים גופית / פיזית.

משה בתיבה, בריחתו למדבר, הסנה הבוער, קבלת השליחות, עשר המכות, ליל השימורים ויציאת מצרים, חציית ים סוף, הנסיונות והקרבות, נס המן ואח"כ נס השלו, מעמד הר סיני, חטא העגל, התיקון והמחילה, בניית המשכן, שליחות המרגלים והתעייה במדבר ארבעים שנה, מות אהרון וכל דור המדבר וגם מות משה רבינו לפני הכניסה לארץ.